

ten og vil indebære ransagning, beslaglæggelse eller edition.

Inden der meddeles afslag efter bestemmelsen, skal den kompetente myndighed underrettes og have mulighed for at søge bevissikringskendelsen bekræftet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 13 i, stk. 1, jf. i lovforslagets § 1, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.2.5, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 13 g

Bestemmelsen vedrører forbudet mod dobbelt retsforfølgning (ne bis in idem).

Afslag er efter *stk. 1* obligatorisk, hvis bevissikringskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. I sidstnævnte situation er det dog tillige en betingelse, at dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Fuldbyrdelsen vil ikke kunne afslås under henvisning til, at den pågældende allerede er dømt, hvis der på grund af myndighedernes passivitet i domsstaten ikke tages sædvanlige skridt med henblik på fuldbyrdelse af dommen. Skyldes passiviteten derimod kun den almindelige sagsbehandlingstid i domsstaten, vil fuldbyrdelsen af bevissikringskendelsen dog kunne afslås.

Fuldbyrdelse skal endvidere afslås, hvis den pågældende er benådet i Danmark, eller hvis tiltale er frafaldet i Danmark, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt. Afslagsgrunden svarer til den gældende bestemmelse i lovens § 7, stk. 2, vedrørende beslaglæggelseskendelser.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2* fastslår, at fuldbyrdelse *kan* afslås af samme grund som i stk. 1, hvis den omhandlede straffedom er afsagt i en stat uden for Den Europæiske Union. Bestemmelsen er modsat stk. 1 fakultativ, og afslag vil bero på en konkret vurdering af den tidligere doms karakter og omstændighederne i øvrigt. Fuldbyrdelse vil f.eks. ikke kunne afslås, hvis den pågældende tidligere er frifundet for den pågældende handling, men grundlaget for dommen er åbenbart mangelfuldt.

I lighed med stk. 1 kan fuldbyrdelse ikke afslås, hvis en tidligere domfældende dom ikke er søgt fuldbyrdet i domsstaten.

Stk. 3 vedrører straffesager, hvor påtale er opgivet her i landet, jf. retsplejelovens § 721, og hvor betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt. Fuldbyrdelse

af en bevissikringskendelse vil i så fald kunne afslås. Bestemmelsen har formentlig et begrænset anvendelsesområde, fordi betingelserne for omgørelse vil være opfyldt, hvis der foreligger nye beviser af en vis vægt i forbindelse med efterforskningen i den anmodende stat.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er afsagt dom for forholdet i en anden stat.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra a, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.2.6, i de almindelige bemærkninger.

§ 13 h

Den foreslåede bestemmelse indeholder en række afslagsgrunde, hvorefter myndighederne kan afslå fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse.

Bestemmelsen i § 13 h, nr. 1, vedrører jurisdiktionsforholdet mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

§ 13 h, nr. 1, 1. led, indebærer, at fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kan afvises, hvis kendelsen vedrører en lovovertrædelse, som helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende er begået her i landet.

Hvis lovovertrædelsen delvist er begået her i landet, kan fuldbyrdelse kun afslås under ekstraordinære omstændigheder og efter en konkret vurdering, hvor der skal lægges vægt på, om en større eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten, og om det vil være nødvendigt at foretage ransagning, beslaglæggelse eller edition som led i fuldbyrdelsen af bevissikringskendelsen, jf. artikel 13, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse. Lovovertrædelsens karakter vil endvidere kunne indgå i vurderingen. Hvis den handling, som kendelsen vedrører, ikke er strafbar efter dansk ret, og fuldbyrdelsen af kendelsen vil kræve anvendelse af tvangsindgreb, foreligger sådanne ekstraordinære omstændigheder, at fuldbyrdelse vil skulle afslås.

Inden der træffes afgørelse efter § 13 h, nr. 1, 1. led, er det efter rammeafgørelsen et krav, at Eurojust skal høres, jf. forslaget til § 13 i, stk. 2, i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

§ 13, nr. 1, 2. led, gør det muligt at nægte fuldbyrdelse i visse tilfælde, hvis udstedelsesstaten udover eksteritorial jurisdiktionskompetence - dvs. foretager strafforfølgning af handlinger begået uden for den på-